

Žena z listopadu

S přivřenýma očima
svůdnost tvých ňader jak karty rozkládám,
doufaje, že padne tma, a ona poleví,

srdce neví,

co nevíš, mělo jsi počkat na ulici,
roky jsme tak žili – já s otevřenou náručí,
ty svinuté, že krve bych se dořezal jen nožem pod košilí,

ale chápu, venku je podzimní dopoledne,
taková šedá oškubaná vlažná koroptev,
kterou už slunce nedopeče, a která civí,
do tváře mrtvolnost vpaluje,

nicméně abych neodbíhal
a nemusel se znovu a znovu svlékat:

S přivřenýma očima
svůdnost tvých ňader jak karty rozkládám,
prosím vysvětli je, nějak mi to všechno vysvětli,
proč usínat v tobě, a ne sám.